

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra O.T.

Citation: Andersen, H. C.: "O.T.", i Andersen, H. C.: *O.T.*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 166. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen04val-shoot-idm140137149341264/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: O.T.

me de i catholske Lande, og saa ere de reent fra det. Hvorfor skulle Bogormene afsted? De mure sig fast i Diligencen og paa deres Værelser, rode lidt om i Bibliothekerne, men vi have ikke en Snuus for det, naar de komme tilbage! de, som koste meest, gjøre sædvanligt mindst Gavn og bringe mindst Ære over Landet! jeg har, Gud skee Lov, selv betalt min Reise, jeg har da Lov til at sige min Mening!»

Vi ville nu høre, hvad Frøken *Sophie* siger, og rykke derfor et Par Dage fremad.

»Vi beholde Dem jo til August!» sagde hun et Øieblik, hun sad ene med *Otto*. »Det er fornuftigt! saa kan De være nogen Tid hos os i Fyen, samle Kræfter til Reisen. Ja, den Reise vil De have godt af!»

»Jeg haaber det!» svarede *Otto*. »Jeg er maaskee istand til at blive ligesaa interessant, som Deres Fætter! ligesaa elskværdig!»

»Det var formeget forlangt af Dem!» sagde *Sophie* drillende. »De faaer ikke hans Lune, hans Lethed at gribe Verden paa. De vil kun prædike mod *Paris's* Fordærvelse, kun opfatte *Schweitses* melankolske Storhed og Eensomheden i de ungarske Skove!»

»De gjør mig til en Misanthrop, som jeg slet ikke er!»

»Men et medfødt Talent har De for denne Character!» svarede *Sophie*. »Noget vil jo blive slebet af paa Reisen, og det er denne Forandring, jeg glæder mig til!»

»Man maa altsaa være et let, flagrende Gemyt, for at behage Dem min Frøken?» spurgte *Otto*.

»Javist!» svarede *Sophie* ironisk.

»Saa er det dog Sandhed, hvad Deres Hr. Fætter har forsikret mig!» sagde *Otto*, »vil man gjøre Lykke hos Damerne, da maa man i det mindste være noget letfærdig, livsnydende, flagrende, det gjør os interessante. Ja, *han* har gjort sig bekjendt med Verden, *han* har en Erfarenhed i *Allt*!»

»Ja fuldkomment!» sagde *Sophie*, og loe høit.

Otto blev taus, og stod med rynket Bryn.

»Jeg ønsker Solskin!» sagde *Sophie* og hævede smilende Pegefingeren. *Otto* blev uforandret, hun rynkede Panden.

»De maa forandre Dem meget!» sagde hun halv alvorligt og hoppede ud af Værelset.

Tre Uger gik hen med store Begivenheder i Hjertets Stat; det var endnu en diplomatisk Hemmelighed, men Øinene forraade den ved